

Vznik četnické stanice v MK

Okresní soud v Městci Králové byl zřízen v roce 1850 a podřízen byl c.k.podkrajскому úřadu v Poděbradech. K němu byla zřízena v roce 1855 četnická stanice o dvou mužích.

První strážmistr

František Hausík sloužil zdejší obci jako strážmistr po 45 let a dle podobenky uvedené, měl přes rameno na bílém řemeni šavli a z druhé strany přes rameno „patrontašku“, také na bílém řemeni. Když byl „v parádě“ o Vzkříšení nebo o Božím těle nosili strážníci pušky, na hlavě „čáku“, jako nosili za Rakouska pěší vojáci.

Když práce přibývalo, byl zvolen druhým strážníkem Antonín Čipera. Byl truhlářem a vykonával službu jako strážník jen dva dny v týdnu a to v úterý a v pátek a potom o výročním trhu. Služné obnášelo u strážníka prvního 200 zl. ročně a 8 metrů dříví palivového, měl přitom 20 zl. za natahování hodin na radniční věži a jiné menší příjmy.

Policejní revizor

Obec potřebovala dohled na obecní práce a stromky, který zastával člen obecního výboru Prášek, rolník a když zemřel, zvolen byl z obecního výboru František Libánský, hodinář a tomu říkali revisor. Nenosil uniformy, ani šavle, ale měl pouze čapku a hůl. Jednou při odvodu šli rekruti od Podmok a u Staré pošty zpívali. Libánský jim zakazoval zpívat, ale oni si to nenechali zakazovat. I přišli s Libánským do hádky, až jeden rekrut skočil a Libánského rozčuchal vousy, až z toho byl soud.

Syn 1. strážníka

„František Hausík, narozený dne 25. února 1866 v Městci Králové, v čp.11, vychodil pětiletou obecnou školu, v roce 1879 odejel do Vídně do učení. Učil se hudebním nástrojářem, kde jsem po tři léta navštěvoval pokračovací školu a po vyučení jsem pracoval v různých dílnách ve Vídni, pak jsem působil v jedné kapele po 16 let, dále sloužil jsem jako náhradní záložník u zdravotnického pluku č.13 v Terezíně. V roce 1898 zemřel můj otec František Hausík. Konkurs byl po něm vypsan a byl jsem po podané žádosti zvolen městským strážníkem s ročním platem 300 zl. Byl to malý plat, musel jsem si přivydělávat hudbou. Konečně přišel čas, že služba policejní byla trochu upravena.“

Na základě stálé žádosti městských strážníků bylo jim konečně služné dne 30. prosince 1913 takto upraveno:

1. základní služné	per	800 K ročně
2. příspěvek na byt	per	100 K ročně
3. příspěvek na topivo	per	50 K ročně
4. příspěvek na oblek	per	50 K ročně
a dále pětileté přídatky	per	50 K ročně.

Pokračování citace Fr. Hausíka:

„V roce 1915 jsem byl znovu odveden, podal jsem si žádost dvakrát, že jsem jen jeden strážník v našem městě, ale byla dvakrát zamítnuta. Dne 16. ledna 1916 rukoval jsem do Mladé Boleslavi, jako padesátiletý. Odtamtud jsme byli posláni do Rakouska a pak do Ruska. Dne 29. června 1917 jsem přišel z vojny domů, dne 17. července 1921 jsem byl jmenován nadstrážníkem, dne 15. července 1930 jsem byl jmenován strážmistrem a dne 1. ledna 1932 pro pokročilou stáří byl jsem přeložen do výslužby.“

Četnická stanice v roce 1924

Četnická stanice nalézá se v čp.388 a do oboru působnosti spadá následující obvod ve výměře 101 km² 38 ha 52 a 57 m² :

Běrunice, Běruničky, Dlouhopolsko, Kopicák, Kněžičky, Velenice, Nový, Skochovice, Slivovice, Sloveč, Stříhov, Vinice, Vrbice, Vlkov, Velké Výkleky, Žantov, Podmoky, Kamilov.

Za rok 1924 prokazovala četnická stanice tuto činnost:

217 trestních udání

65 zatčení.

Stav její jest:

1. Velitelem stanice : p. Matěj Mrázek
2. Vrchní strážmistr: p. František Semerád
3. Strážmistr: p. Josef Rohla
p. Jan Jiroušek
p. Bedřich Kubišta

Popis fotky v roce 1932

Naši strážníci od ro. 1932

1. řada František Šavřda, Arnošt Héra
2. František Hamáček, Rudolf Koláčný, Josef Héra

Osudy lidí

Ve středu dne 4. listopadu 1936 byla v domku čp. 397 v Pražské ulici spáchána vražda na Marii Chrastěné, vdově po rotmistru.

Vražda byla objevena až v sobotu, když sousedé upozornili službu konajícího nadstrážmistra Josefa Héru, že soukromnice z domku nevychází. Dům pak byl na rozkaz starostův otevřen a tam při vkročení do průjezdu byla nalezena zohavená mrtvola Chrastěné. Po několikadenním pátrání četnictva v čele s majorem Linayem z Jičína byl dopaden a usvědčen vrah J.J., malozemědělec z Opočnice, sem přistěhovalý a na Ptáku bydlící. Obyvatelstvo prožívalo v té době značné vzrušení, činily se různé dohady až konečně hlas lidu vraha označil. Vraždu spáchal, aby se zmocnil části majetku zavražděné neb sám žil v neurovnaných finančních poměrech. Zhrozil se však v poslední chvíli svého hrozného činu a prchl, aniž by co odcizil. V jarním zasedání zodpovídal se za svůj čin před jičínskou porotou a byl odsouzen k restu smrti provazem.